

Education 2030

نفوذ فرهنگی زیر چتر «۲۰۳۰»

محسن هامانه

مقدمه

جدی‌ترین پروژه‌ای که در این راستا دشمنان ما دنبال کرده‌اند و در سال‌های اخیر به اجرا درآمده است، پروژه‌ی «برجام فرهنگی» است. برجام فرهنگی در ایران به «سند ۲۰۳۰» معروف است. این سند در قالب یک برنامه‌ی آموزشی توسط یونسکو، وابسته به سازمان ملل متحد، تهیه و تنظیم شده است و در آن راهبردهای اصلی آموزشی و تربیتی متناسب با فرهنگ و ارزش‌های آمریکایی و اروپایی ذکر شده است. تبلیغات وسیعی در دهه‌ی هفتاد مردم کشور را به فرزندنیآوری! تشویق می‌کرد

تعبیر قرآن کریم: دشمنان شما به دنبال فساد و تباهی در زمین و از بین بردن زراعت و نسل هستند. (و یُهَلک الحرث و النسل، سوره‌ی بقره آیه ۲۰۵)

بی‌شک نفوذ در لایه‌های مختلف نظام اسلامی و تغییر در نگرش‌ها و باورها در طول تاریخ باتلاش دشمنان قسم خورده‌ی ما بارها تجربه شده است. یکی از مهم‌ترین پروژه‌های نفوذ در سال‌های بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، نفوذ فرهنگی است که از این طریق یا به دنبال گنجانیدن عناصر غیر خودی در مراکز تصمیم‌ساز نظام و در بین افراد خودی بوده‌اند و یا با پیاده کردن طرح‌ها و برنامه‌های خود، در پی تضعیف ارزش‌ها و باورهای دینی بوده‌اند که اگر بخواهیم به مواردی از آن اشاره کنیم می‌توانیم برنامه‌هایی؛ همچون سند تنظیم خانواده و کنترل جمعیت، آزادی گسترده‌ی سقط جنین، تنظیم سند مبارزه با خشونت علیه کودکان، تنظیم قانون منع ازدواج زیر هیجده سال و موارد مانند آن را نام برد.

سند ننگین توسعه‌ی پایا

سند توسعه‌ی پایدار یا توسعه‌ی پایا یک سند راهبردی است که توسط سازمان ملل متحد تنظیم و جایگزین اهداف توسعه هزاره شده و در سپتامبر ۲۰۱۵ (مهر ۹۴) توسط نمایندگان دولت‌ها در مجمع عمومی سازمان ملل تصویب شده است. این سند که مشتمل بر اهداف متعدد آموزشی، اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و فرهنگی متعددی تحت عناوین عامی همچون دفاع از حقوق بشر، گسترش عدالت و مبارزه با فقر می‌باشد، نقشه‌ی راه جامعه‌ی بین‌الملل را برای پانزده سال آینده بیان و آنان را ملزم به اجرای آن می‌کند. برنامه‌ی آموزشی (۲۰۳۰) که یکی از اسناد سند توسعه‌ی پایدار به عنوان سند بالادستی آن است، توسط کمیسیون ملی یونسکو در سایر کشورها بومی‌سازی شده و به اجرا در آمده است. این سند بومی‌سازی شده در ایران به عنوان «سند ملی آموزش» مطرح است که مشتمل بر هفت بخش به شرح ذیل می‌باشد:

۱. پیش‌گفتار
  ۲. مروری بر شاخص‌های اقتصادی - اجتماعی و جمعیت‌شناختی ایران و ارتباط آن با آموزش
  ۳. معرفی ساختار آموزشی ایران (از پایه تا عالی)
  ۴. ساختار و راهبردهای کلان ملی برنامه آموزش (۲۰۳۰) در جمهوری اسلامی ایران
  ۵. اهداف هفت‌گانه‌ی آموزش
  ۶. عوامل مؤثر در تحقق اهداف آموزش (۲۰۳۰)
  ۷. نظام نظارت و ارزیابی برنامه‌ی آموزش (۲۰۳۰)
- کمیسیون ملی یونسکو در ایران پس از تشکیل کارگروه ملی آموزش (۲۰۳۰) با پی‌گیری مدام در نهایت موفق شد تا این سند را در هیأت دولت نیز به تصویب برساند و در تاریخ ۲۵ شهریور ۹۵ از سوی دولت به سایر نهادها و سازمان‌ها ابلاغ شود.

نسخه‌ی غربی، درمان نمی‌کند

امام خامنه‌ای (دامت برکاته) اولین کسی بودند که نسبت به اجرای سند (۲۰۳۰) در ایران واکنش نشان دادند. ایشان در بیانات مهمی در دیدار معلمان و فرهنگیان در تاریخ ۹۶/۲/۱۷ فرمودند: «این سند (۲۰۳۰) سازمان ملل و یونسکو و این حرف‌ها، این‌ها چیزهایی نیست که جمهوری اسلامی بتواند شانه‌اش را زیر بار این‌ها بدهد و تسلیم این‌ها بشود. به چه مناسبت یک مجموعه‌ای به اصطلاح بین‌المللی - که قطعاً تحت نفوذ قدرت‌های بزرگ دنیا است - این حق را داشته باشد که برای کشورهای مختلف، برای ملت‌های گوناگون با تمدن‌های مختلف با سوابق تاریخی و فرهنگی گوناگون، تکلیف معین کند که شما باید این‌جوری

عمل کنید؟ اصل کار، غلط است. اگر چنانچه با اصل کار شما نمی‌توانید مخالفت بکنید، حداقلش این است که بایستید بگویید جمهوری اسلامی خودش ممشی دارد، خطوربیط دارد، ما سندهای بالادستی داریم، ما می‌دانیم باید در زمینه‌های آموزش، پرورش، اخلاق، سبک زندگی چه کار کنیم؛ احتیاج به این سند وجود ندارد. اینکه ما برویم سند را امضا کنیم و بعد هم بیاییم شروع کنیم بی‌سروصدا اجرایی کردن، نخیر، این اصلاً مطلقاً مجاز نیست؛ ما اعلام هم کرده‌ایم به دستگاه‌های مسئول. بنده از شورای عالی انقلاب فرهنگی هم گله‌مند هستم؛ آن‌ها باید مراقبت می‌کردند، نباید اجازه می‌دادند این کار تا این‌جا پیش بیاید که ناچار بشویم ما جلوی آن را بگیریم و ما وارد قضیه بشویم. این‌جا جمهوری اسلامی است؛ این‌جا، مینا اسلام است، مینا قرآن است؛ این‌جا جایی نیست که سبک زندگی معیوب و بران‌گر فاسد غربی بتواند در این‌جا این‌جور اعمال نفوذ کند. البته متأسفانه اعمال نفوذ دارند می‌کنند و از طرق مختلف وارد می‌شوند؛ اما [اینکه] این‌جور به‌طور رسمی سند به ما بدهند که «تا پانزده سال دیگر باید شما این‌جوری بکنید، این‌جوری بکنید»، ما هم بگوییم بله، معنی ندارد این کار.»

هم‌چنین ایشان در دیدار دانشجویان در تاریخ ۹۶/۳/۱۷ در رابطه با حفظ استقلال فرهنگی نظام فرمودند: «مسئله‌ی «استقلال» هم که من گفتم، خیلی مهم است. حالا همین مسئله‌ی (۲۰۳۰) - این قضیه‌ی سند (۲۰۳۰) - از همین قبیل است؛ این مسئله‌ی استقلال است. حالا بعضی‌ها می‌آیند می‌گویند آقا، مثلاً فرض کنیم ما تحفظ داده‌ایم یا گفته‌ایم فلان چیزش را قبول نداریم؛ نه، بحث سر این‌ها نیست. فرض کنیم در این سند، هیچ‌چیز واضح بیسی هم که مخالف با اسلام باشد وجود نداشته باشد - که البته وجود دارد؛ آن‌هایی که خیال می‌کنند ما گزارش درست نگرفته‌ایم؛ نه، گزارش‌های ما گزارش‌های درستی است - حرف من این است که نظام آموزشی کشور نباید بیرون کشور نوشته بشود؛ حرف من این است. شما می‌گویید این؛ مثلاً فرض کنید خلاف اسلام ندارد؛ داشته باشد یا نداشته باشد، این‌جا ایران است، این‌جا جمهوری اسلامی است، این‌جا یک ملت بزرگند. نظام آموزشی ما را چهار نفر در یونسکو یا سازمان ملل یا فلان‌جا بنشینند بنویسند؟ چرا؟ این همان مسئله‌ی استقلال است. استقلال ابعادش تا این‌جاها است.»

ابعاد دیگری از این مطلب توسط ایشان در دیدار با اساتید، نخبگان و پژوهش‌گران دانشگاه‌ها در تاریخ ۹۶/۳/۳۱ این‌چنین بیان شد: «این جزئی از یک سند بالادستی سازمان ملل - سند توسعه‌ی پایدار - است که یک بخش آن همین سند (۲۰۳۰)، مربوط به آموزش و پرورش

با حجم عظیمی از

آموزش مسائل جنسی

در قالب پیش‌گیری از

ایدز در مدارس روبرو

هستیم. این آموزش‌های

وسیع علاوه بر حیا دایی،

زمینه‌ساز توسعه‌ی بیشتر

رفتارهای جنسی و ابتلا به

ایدز در میان نوجوانان و

جوانان می‌شود.

چیزی تهیه کردند، از آن‌ها بگیرد؛ چنین چیزی معنی ندارد.»
هنگامی که یک موضوع در طول یک سال بارها و بارها از سوی رهبر انقلاب تکرار می‌شود، نشان از عمق اهمیت و اثرگذاری آن موضوع بر جامعه است. همه‌ی این دغدغه‌ها و دل‌سوزی‌ها از سوی رهبر انقلاب از این روست که در سال‌های بعد از پیروزی انقلاب تاکنون پنج سند بالادستی فقط در حوزه‌ی آموزش توسط مسئولین و دل‌سوزان نظام بر اساس شرایط دینی و ملی کشورمان تهیه شده است که انجام آن‌ها ما را از تمام نسخه‌های بیگانه بی‌نیاز می‌کند؛ اما دوباره شاهد کم‌کاری و تغافل برخی از مسئولین در این موضوع هستیم.

راه‌های اجرای سند (۲۰۳۰) در داخل کشور

اما سوالی که ذهن هر خواننده را به خود مشغول می‌کند، این است که سند (۲۰۳۰) از چه راه‌هایی و در چه قالب‌هایی در کشور درحال اجرا شدن است؟ با بررسی‌های به عمل آمده دانسته می‌شود که اجرای سند (۲۰۳۰) در مهدکودک‌ها و مدارس تحت عناوین جذاب در حال اجراست.

در مدارس عمدتاً با عناوینی هم‌چون مبارزه با بیماری ایدز بسیاری از مفاهیم سند (۲۰۳۰) به طور غیرمستقیم و بعضاً مستقیم به دانش‌آموزان آموزش داده می‌شود. البته ایران در سال‌های اخیر در راستای تعهدات بین‌المللی خود در باب جلوگیری از بیماری ایدز فعالیت‌های وسیعی را انجام داده که البته مورد توجه و قدردانی سازمان‌های بین‌المللی نیز قرار گرفته است. در این میان یکی از مهم‌ترین کارها، آموزش مبارزه با ایدز در مدارس بوده است. هرچند این کار فی‌نفسه کار خوب و پسندیده است و در کل هر کاری که عنوان آموزش را داشته باشد قطعاً مفید خواهد بود؛ اما مشکلی که وجود دارد در ناحیه‌ی محتوای ارائه شده و نحوه‌ی ارائه به دانش‌آموزان می‌باشد.

مطابق آمار مرکز پیش‌گیری از ایدز، در سنین ۶ تا ۱۶ سال تعداد موارد ابتلا به این بیماری بسیار کم است؛ ولی جالب اینکه حجم زیادی از آموزش‌ها و ارائه‌ی خدمات پیش‌گیری از ایدز به این سمت سوق داده شده است که به نوجوانان اطلاعات زود هنگام جنسی می‌دهد و حتی خدمات و ابزار پیش‌گیری از ایدز (کاندوم) هم به آنان ارائه می‌شود.

سازمان جهانی بهداشت و یونسف در سال ۲۰۰۲ برنامه‌ی ویژه‌ای را برای نوجوانان تحت عنوان «مراکز دوستدار نوجوان» تعریف کردند تا خدماتی را به هر دو جنس ارائه کنند و جالب اینکه تا پایان ۲۰۰۹ در بیست منطقه‌ی عملیاتی در ایران به صورت پایلوت این مراکز راه‌اندازی شد. در همین راستا چندین برنامه و پروتکل در دستور کار دولت قرار گرفته است. در قسمتی از این پروتکل آمده است که خدمات پیش‌گیری و کاهش آسیب برای گروه‌های سنی بالای هیجده سال که دارای رفتارهای پرخطر هستند، چنانچه پس از دریافت آموزش‌ها و مشاوره‌های لازم، متقاضی دریافت بسته‌های پیش‌گیری و کاهش آسیب باشند، امکان دریافت این بسته‌ها فراهم خواهد بود. بسته‌های پیش‌گیری از آسیب مطابق دستورالعمل مراکز واگذاری، صرفاً توسط مشاور، روانشناس و مددکار مرکز به متقاضی ارائه خواهد شد. در این پروتکل اشاره شده که بهتر است باشگاه سلامت در نزدیکی مدارس راهنمایی و دبیرستان‌های دخترانه و پسرانه و یا محل تجمع این گروه سنی باشند. هم‌اکنون پنج باشگاه سلامت و مشاوره نوجوانان و جوانان در تهران، شیراز، اهواز و کرمانشاه فعال است؛ این باشگاه‌ها هر روز پذیرای نوجوانان هستند که به این مراکز مراجعه و در

است. در واقع آن‌چه این‌ها در این سند توسعه‌ی پایدار - که از جمله این سند (۲۰۳۰) [در آن] هست - طراحی دارند می‌کنند و دست‌اندرکار هستند، این است که یک منظومه‌ی فکری و فرهنگی و عملی برای همه‌ی دنیا دارند جعل می‌کنند. این را چه کسی می‌کند؟ دست‌هایی پشت سازمان ملل وجود دارد؛ یونسکو این‌جا یک وسیله است، یک ویتترین است؛ دست‌هایی نشست‌اند، دارند برای همه‌چیز کشورهای دنیا و همه‌ی ملت‌ها یک منظومه تولید می‌کنند؛ منظومه‌ای که شامل فکر است، شامل فرهنگ است، شامل عمل است و این را دارند ارائه می‌دهند و ملت‌ها باید همه بر طبق این، عمل کنند. یک بخش آن هم بخش آموزش و پرورش است که همین سند (۲۰۳۰) است. خب این غلط است؛ این غلط است؛ اصلاً این معیوب است؛ این حرکت، حرکت معیوبی است. چرا؟ چه کسانی هستند این‌هایی که دارند سند توسعه‌ی پایدار را فراهم می‌کنند؟ چه حقی دارند که درباره‌ی کشورها، درباره‌ی ملت‌ها، درباره‌ی سنت‌هایشان، درباره‌ی عقایدشان، اظهار نظر کنند که باید این‌جوری کنید، باید آن‌جوری کنید؛ همه‌ی این‌ها هم «باید» است. این که می‌گویند الزام نیست، این سطحی‌نگری است؛ نخیر، در واقع، همه‌ی این‌ها الزام است و هر کدام از این‌ها که تحقق پیدا نکند، بعد به‌عنوان یک نقطه‌ی منفی به حساب خواهد آمد که «در فلان جدول، ته جدول قرار می‌گیرید؛ فلان امتیاز از شما سلب می‌شود!» همه‌ی این‌ها این‌جوری است؛ در واقع همه‌ی این‌ها «باید» است، ولو در ظاهرش «باید» نباشد. چه لزومی دارد؟ خب ما از چند سال قبل از این آمدم گفتیم «الگوی ایرانی-اسلامی پیشرفت»؛ بنده کلمه‌ی توسعه را هم عمداً به کار نبردم. آقایانی که مسئول این کار هستند و از آن وقت ما با این‌ها ارتباط داریم، می‌دانند؛ بنده عمداً گفتم کلمه‌ی توسعه را من به کار نمی‌برم؛ چون کلمه‌ی توسعه یک کلمه‌ی غربی است؛ یک مفهوم غربی دارد؛ من کلمه‌ی پیشرفت را به کار می‌برم؛ الگوی پیشرفت ایرانی-اسلامی. خب این الگو را بگردیم پیدا کنیم؛ چرا باید برای پیشرفت ما، دست‌های غربی الگو بدهند به‌صورت همین سند توسعه‌ی پایدار یا (۲۰۳۰) و امثال این‌ها؟ این‌ها کار کیست؟ کار شماها است، کار دانشگاه‌ها است، کار اساتید است.»

اما نکته‌ی جالب اینکه علاوه بر تاکید صریح مقام معظم رهبری (دامت برکاته) بر منع اجرای این سند متأسفانه این سند هم‌چنان در حال اجرا بوده و همین امر باعث شد تا ایشان در دانشگاه فرهنگیان و در جمع معلمان در تاریخ ۱۹/۲/۹۷ ناراحتی خود را از این بی‌توجهی اعلام کرده و زبان به گله باز کردند و فرمودند: «آخرین مسئله در این بخش از عرایض من، مسئله‌ی سند انحرافی (۲۰۳۰) است. سال گذشته بنده رسماً، علناً، قطعاً منع کردم از اینکه این کار انجام بگیرد؛ مسئولین آموزش و پرورش استقبال کردند، دنبال کردند؛ منتها بنده شنیده‌ام در بخش‌های مختلفی، اجزای سند (۲۰۳۰) دارد تحقق پیدا می‌کند؛ این، معنایش این است که اختیار مهم‌ترین مسئله‌ی کشور در دست دیگران باشد. غیر از این محتوای (۲۰۳۰) - که در آن البته مسائل انحرافی وجود دارد که تردیدی در آن نیست - که اگر همه‌ی آن هم درست بود، معنا نداشت که یک کشوری مثل ایران، با این فرهنگ، با این سابقه، با این نظام مقتدر و عزیز اسلامی، برنامه‌های آموزش و پرورش خود را و سند آموزش خود و پرورش خود را از دیگرانی که نشست‌اند و با اغراض گوناگون - حالا یا اغراض سیاسی یا اغراض گوناگون فاسد دیگر - یک

- برگزاری جلسات آموزشی بین دانش‌آموز، پزشک و کارشناسان این بیماری
- تشکیل اتاق فکر برای حضور دانش‌آموز و معلم و والدین آن‌ها و توزیع دوونیم میلیون جزوه‌ی پیش‌گیری از ایدز در سال
- اجرای زنگ‌های یک ساعته‌ی آموزش بهداشت مدارس در سال تحصیلی

طرح مدرسه‌ی مروج سلامت در سال تحصیلی ۸۲-۱۳۸۱ در حدود ۱۲۰۰ آموزشگاه سراسر کشور در دوره‌ی متوسطه به اجرا درآمد و با توجه به ارزش‌یابی به عمل آمده این طرح توانسته است در افزایش اطلاعات و مهارت‌های لازم دانش‌آموزان، نسبت به چهار مقوله‌ی نفي خشونت، پیش‌گیری از اعتیاد، مصرف دخانیات و ایدز موثر باشد. این طرح طبق سه اصل افزایش مهارت‌های زندگی، آموزش هم‌سال به هم‌سال و آموزش فعال، عملی می‌شود. از جمله استراتژی‌های این مدارس برنامه‌ی معاینات دانش‌آموزان، استقرار نظام مراقبت و پیش‌گیری از رفتارهای پرخطر جنسی در مدارس و تدوین مداخلات به هنگام، در پیش‌گیری از رفتارهای پرخطر جنسی در مدارس است. گسترش مدارس مروج سلامت در سطوح ملی و منطقه‌ای مدنظر مجریان طرح است. دفتر یونسف در ایران طی خبری آورده که با همکاری وزارت بهداشت اقدام به راه‌اندازی باشگاه‌های سلامت و مشاوره‌ی نوجوانان با هدف ارائه‌ی خدمات مناسب با نیاز نوجوانان برای پیش‌گیری از ایدز تا پایان سال ۲۰۳۰ خواهد کرد. این در حالی است که طبق اظهارات دفتر

آن‌ها خدمات در خصوص رفتارهای پرخطر جنسی دریافت می‌کنند. همچنین طرح موسوم به «طرح پانزده ساله برای توقف شیوع ایدز» یک توافق جهانی میان سازمان ملل و یونسف است که هدفش دسترسی به نوجوانان و ارائه‌ی خدمات مرتبط با ایدز به آنان با توجه به نیازهای ویژه‌ی این گروه سنی و در راستای پیش‌برد تلاش‌های جهانی برای کنترل همه‌گیری ایدز تا پایان سال ۲۰۳۰ است.

با طرح استفاده از وسایل پیش‌گیری از بارداری به عنوان تنها راه کاهش انتقال ایدز، از طرح راهکارهای دیگری که می‌تواند به توسعه‌ی اخلاق جنسی بینجامد و مانع شیوع ایدز گردد، غفلت شده است!!!
چنانچه بودجه‌ی اختصاص یافته به کنترل ایدز با بودجه‌ی اشاعه‌ی فرهنگ عفاف و حجاب مقایسه شود به کم‌کاری حوزه‌ی فرهنگ بیشتر پی خواهیم برد.
آموزش‌هایی که در برنامه‌های کنترل ایدز طراحی شده است عمدتاً گروه جوانان و نوجوانان را مدنظر دارد، اعم از اینکه این گروه‌ها درگیر مسایل جنسی شده باشند یا نشده باشند!

آموزش‌های جنسی

یکی از اصلی‌ترین راهبردهای کنترل ایدز در تمام چهار برنامه‌ی کنترل ایدز که تاکنون تدوین شده است، آموزش مسائل جنسی است.

آموزش به کودکان:

- مجموعه‌ی انیمیشن پیش‌گیری از بیماری ایدز که با همکاری وزارت بهداشت، صندوق کودکان سازمان ملل متحد، صندوق عمران سازمان ملل متحد و انجمن پیش‌گیری از آسیب‌های اجتماعی تولید شده است.
- انیمیشن آموزشی ایدز در ارتباط با کودکان که به سفارش «مرکز تحقیقات ایدز ایران» ساخته شده است.
- کلیپ کتاب نقاشی ایدز که به سفارش مرکز تحقیقات ایدز ایران برای معرفی ایدز به کودکان ساخته شده است. آموزش به نوجوانان:
- تهیه محتوای آموزشی از جمله کتابچه‌ی «پیش‌گیری از ایدز برای دانش‌آموزان دبیرستانی، پیش‌دانشگاهی و فنی و حرفه‌ای در سال ۱۳۹۲»
- تربیت تعدادی از فرهنگیان به عنوان مدرس مقابله با ایدز
- درج مطالبی از این قبیل در کتاب علوم زیستی و بهداشت سال اول دبیرستان
- تهیه یک جزوه‌ی ۸ صفحه‌ای دارای کد درسی به عنوان یک ساعت درسی برای دانش‌آموزان دبیرستانی، پیش‌دانشگاهی و فنی و حرفه‌ای
- بازدید دانش‌آموزان از مراکز درمانی بیماری ایدز

هنگامی که یک موضوع در طول یک سال بارها و بارها از سوی رهبر انقلاب تکرار می‌شود، نشان از عمق اهمیت و اثرگذاری آن موضوع بر جامعه است. همه‌ی این دغدغه‌ها و دل‌سوزی‌ها از سوی رهبر انقلاب از این روست که در سال‌های بعد از پیروزی انقلاب تاکنون پنج سند بالادستی فقط در حوزه‌ی آموزش توسط مسئولین و دل‌سوزان نظام بر اساس شرایط دینی و ملی کشورمان تهیه شده است که انجام آن‌ها ما را از تمام نسخه‌های بیگانه‌ی بی‌نیازی کند؛ اما دوباره شاهد کم‌کاری و تغافل برخی از مسئولین در این موضوع هستیم

هستیم

دانش‌آموزان با موضوع بهداشت باروری در دبیرستان پسرانه توپچی
 ■ مورخ ۹۵/۹/۲۰ در سرای محله‌ی شوش و توزیع یکی از وسایل جلوگیری
 از ایدز (کاندوم) به تعداد شصت بسته کاندوم دوازده تایی
 ■ مورخ ۹۵/۹/۱۷ در مدرسه‌ی امیر کبیر با موضوع بیماری ایدز و راه‌های
 پیش‌گیری از آن و توزیع پمفلت‌های ایدز
 ■ مورخ ۹۵/۹/۱۷ در مدرسه‌ی شهید بهشتی با موضوع بیماری ایدز و
 راه‌های پیش‌گیری از آن و توزیع وسایل جلوگیری از ایدز
 ■ مورخ ۹۴/۹/۱۵ در مدرسه‌ی امام‌حسین و برای دویست نفر از والدین
 دانش‌آموز با موضوع بیماری ایدز و راه‌های پیش‌گیری از آن
 ■ مورخ ۹۵/۸/۲۲ با موضوع گرایش جنسی در هنرستان دخترانه‌ی آیت با
 حضور شصت نفر از دانش‌آموزان
 ■ مورخ ۹۴/۹/۱۵ در دبیرستان دخترانه‌ی شهید اسکندریلو موضوع ایدز و
 راه‌های پیش‌گیری از آن
 ■ مورخ ۹۴/۹/۹ با موضوع ایدز و راهکارهای پیش‌گیری از آن با حضور
 دویست و بیست نفر از دانش‌آموزان دبیرستان دخترانه‌ی شهید سیدآقا
 ■ مورخ ۹۳/۹/۱۷ با موضوع بیماری ایدز و راه‌های پیش‌گیری از آن برای
 دانش‌آموزان دبیرستان علامه طباطبایی

در آذرماه ۹۵ با همکاری وزارت بهداشت و وزارت آموزش و پرورش در
 استان‌های مختلف کشور جلسات ضمن خدمتی برای هزاران معلم
 پرورشی، بهداشت و زیست مقاطع اول دبستان تا پیش‌دانشگاهی برگزار
 شد و با ارائه‌ی تصویر سیاهی از گسترش ایدز در کشور و تبیین این که
 در این زمانه همه‌ی بچه‌ها از کودکی همه چیز را می‌دانند و بسیاری از
 آن‌ها در معرض آلودگی به بیماری‌هایی هم‌چون ایدز قرار دارند، رسماً
 از معلمان خواسته شد که ضمن توضیح راه‌های انتقال این بیماری به
 دانش‌آموزان، ارتباط محافظت شده را آموزش دهد تا به ایدز مبتلا نشوند؛
 به عنوان مثال در یکی از این برنامه‌ها در حاشیه‌ی شهر تهران، در روز
 یکشنبه مورخ ۹۵/۹/۲۱ جلسه‌ی آموزش ضمن خدمتی با مضمون مبارزه با
 ایدز، با حضور حدود دوهزار نفر از مشاورین، دبیران زیست‌شناسی و معلمان
 بهداشت و پرورشی در «مقاطع دبستان تا پیش‌دانشگاهی» شهرستان‌های
 استان تهران برگزار شد. در این جلسه مدیر کل امور اجتماعی فرهنگی
 استانداری تهران و رئیس کمیته ایدز با بیان این که چون مهم‌ترین راه
 انتقال ایدز ارتباط جنسی غیرایمن است و از طرفی در این زمان دیگر
 همه بچه‌ها همه چیز را می‌دانند، از معلمان خواست با جدیت به آموزش
 راه‌های انتقال ایدز در میان دانش‌آموزان اهتمام بورزند.
 یکی از مراکز فعال در این عرصه، مرکز پژوهش و آموزش راه‌ی است
 که در سال ۱۳۹۴ در راستای آموزش‌های جنسی به کودکان به صورت
 مجازی شروع به فعالیت نموده است. در مدت دو سال، این موسسه با
 ترجمه‌ی کتاب‌هایی که بسیار مستقیم و واضح مسائل جنسی را طرح
 و آموزش می‌دهد، تلاش نموده است سازمان‌های غیردولتی را که در
 حوزه‌ی کودکان فعال هستند به موضوع آموزش جنسی کودکان سوق
 دهد و با آموزش و پرورش ارتباط برقرار نماید. کتاب‌هایی که در این مدت
 توسط این مرکز ترجمه شده و با تصاویر بسیار قبیح موجود در منابع لاتین
 در فضای اینترنتی و شبکه‌های اجتماعی به طور وسیع در حال پخش شدن
 است عبارتند از:
 ■ لمس خوب، لمس بد

یونیسیف، ایران تنها کشور در خاورمیانه است که برای اجرای برنامه‌ی
 باشگاه‌های سلامت و مشاوره‌ی نوجوانان انتخاب شده است.
 دو باشگاه سلامت و مشاوره‌ی نوجوانان در تهران با هدف پیش‌گیری
 از ایدز میان جوانان و نوجوانان در قالب همکاری مشترک بین مرکز
 مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
 و یونیسیف، یکی مختص دختران و دیگری برای پسران، با مشاوره‌ی
 گروهی از کارشناسان این حوزه و هم‌چنین خود نوجوانان و جوانان افتتاح
 شده‌اند. دومین مرکز سلامت و مشاوره‌ی نوجوانان و جوانان با اختصاص
 یک باب مدرسه در منطقه‌ی سعدی شیراز، راه‌اندازی شد. دو مرکز دیگر
 نیز در سال ۹۴ در شیراز و کرمانشاه (توسط انجمن آفرای سبز و با حمایت
 یونیسیف) به این منظور افتتاح شده بودند. در تاریخ ۲۱ مرداد ۹۵ دانشگاه
 علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز بعد از دانشگاه‌های علوم پزشکی ایران،
 شیراز، کرمانشاه، چهارمین دانشگاه علوم پزشکی در کشور است که اقدام
 به راه‌اندازی باشگاه سلامت و مشاوره نوجوانان و جوانان کرده است.
 باشگاه سلامت نوجوانان به ارائه‌ی خدمات به نوجوانان ده تا نوزده
 سال به طور رایگان می‌پردازد. اخیراً در ۱۳ مهرماه ۹۶ باشگاه سلامت
 و مشاوره‌ی نوجوانان و جوانان تهران از نوجوانان جهت شرکت در اردوی
 یونیسیف ثبت‌نام نموده است. این باشگاه در ۳۱ شهریور ۹۶ نیز هم‌زمان
 با برگزاری جشن رونمایی از پروژه‌ی قایم باشک با همکاری یونیسیف،
 از طرح آثار هنرمندان سرشناس جهت کمک به کارگاه‌های آموزشی
 در مناطق محروم خبر داده است. هم‌چنین در اطلاعیه‌ی فراخوان خود
 از جذب داوطلب نوجوانان جهت کمک به یونیسیف برای برگزاری مراسم
 مشارکت یونیسیف با بخش خصوصی دعوت به همکاری نموده است.
 هم‌چنین به مناسبت هفته‌ی جهانی ایدز مرکز کاج مرتبط با انجمن
 سلامت خانوادگی ایران برنامه‌های آموزشی زیادی را در مدارس برای
 دانش‌آموزان و اولیای آن‌ها برگزار نموده است از جمله:

■ مورخ ۹۶/۲/۲۰ جهت سی و پنج نفر از والدین و یکصد نفر از

- من از کجا آمده‌ام
- لک لکی در کار نیست
- بدن من مال خودمه
- برخی رازها باید فاش شود
- اعضای خصوصی من
- دانشنامه‌ی قاعدگی.

البته کتاب «لک لکی در کار نیست» در نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران به طور وسیع و رایگان توزیع شده و در برخی مهدکودک‌ها در دست مربیان دیده شده است. این موسسه در نشست «رنج کودکان در ایران معاصر» با موضوع قتل ستایش با سخنرانی عمادالدین باقی به عنوان مخالف اعدام مجرم و قاتل بر این نکته تاکید شد که آموزش‌های جنسی به کودکان دغدغه‌ی سمن‌ها و معلمان است!! و باید آموزش‌های جنسی به طور رسمی و جامع!! در مدارس انجام شود. بررسی محتوایی کتاب‌های این موسسه نشان می‌دهد که کتاب‌ها دارای تصاویری بسیار زنده و قبیح از اندام‌های جنسی دختر و پسر، پوزیشن عمل دخول، تصاویر زایمان، طرح انواع خانواده است؛ به گونه‌ای که همجنس‌گرایی نوعی خانواده توصیف شده است.

مخاطب این کتاب‌ها، کودکان معصوم دوره‌ی ابتدایی هستند. از نظر مترجمان و مدیر مرکز، باید گفتگوهای اجتماعی حول موضوع جنسی اشاعه یابد! اغلب تصاویر و توضیحات مفصل کتاب از اندام‌ها و رفتارهای جنسی به همراه تصاویر، درصد قبیح‌زدایی از مسایل جنسی حتی در بین اطفال هستند. این تصاویر در صدد عادی‌سازی روابط جنسی و از بین بردن شرم و حیا در خانواده‌ها بوده و نوعی ناهنجاری اخلاقی را تبلیغ می‌کنند. از این رو طرح عادی مسائل جنسی به طور بسیار مستقیم و واضح در فضاهای درسی و تغییر رفتار جنسی کودکان و نوجوانان در سراسر کشور موجب تربیت نسلی فاقد حیای جنسی خواهد شد.

نقد و بررسی

همان‌طور که مشاهده شد با حجم عظیمی از آموزش مسائل جنسی در قالب پیش‌گیری از ایدز در مدارس روبرو هستیم. این آموزش‌های وسیع علاوه بر حیازدایی، زمینه‌ساز توسعه‌ی بیشتر رفتارهای جنسی و ابتلا به ایدز در میان نوجوانان و جوانان می‌شود. طبق اقرار برخی مسئولین وزارت بهداشت، گسترش ابتلا به ویروس ایدز در ایران از ابتدای ورود این ویروس به ایران نه برابر شده است و با وجود تبلیغات وسیع و ارائه‌ی رایگان کاندوم، هم‌چنان درصد استفاده از کاندوم پایین است و نتیجه‌ی جز تابوشکنی و پرده‌داری در سطح جامعه نداشته است. به نظر می‌رسد سیاست ارائه‌ی کاندوم و آموزش‌های جنسی به جز حیازدایی و قبیح‌زدایی از طرح چنین مرادواتی در سطح جامعه و عادی شدن آن‌ها، هیچ پیامد مثبتی نداشته و حتی نتوانسته است این میزان

ابتلا را ثابت نگه دارد تا مورد تازهای به ایدز مبتلا نشود و نیز موفق نشده است سرعت شیوع این بیماری را کاهش دهد.

به طور یقین ساختار خانواده و نحوه‌ی تعامل اعضای خانواده با یکدیگر نقش مهمی در مدیریت بحران‌ها و پیش‌گیری از وقوع مخاطرات رفتاری مرتبط با ایدز دارد؛ لذا آموزش برقراری ارتباط صحیح والدین و فرزندان و همچنین آشنایی خانواده با چگونگی جلوگیری از پیدایش رفتارهای خطرناک و هدایت به موقع آن‌ها و نظارت بر رفتار فرزندان می‌تواند گام بزرگی در پیش‌گیری از این بیماری باشد.

در آموزش‌های جنسی به دانش‌آموزان مطرح می‌شود که ایدز بیماری خطرناکی است که از طریق روابط جنسی قابل انتقال است؛ ولی می‌توان با استفاده از کاندوم در روابط جنسی از ایدز در امان بود، آیا با تحریک حس کنجکاوی و اطمینان خاطر بخشی به نوجوان که در روابط جنسی دارای پوشش محافظ کاندوم هیچ خطری آن‌ها را تهدید نمی‌کند، در دورانی که فرد دارای غریزه قوی جنسی است به گسترش روابط جنسی آزاد کمک نمی‌کند؟

بیشترین آمار ابتلا به ایدز در جهان متعلق به سنین نوزده سال و حداقل پانزده سال است؛ اما در ایران میزان ابتلا ایدز در گروه‌های سنی زیر هیجده سال بسیار کم است و بر اساس آمار سال ۹۶ تعداد مبتلایان به ایدز در گروه سنی زیر بیست بسیار کمتر از هزاروپانصد نفر بوده است که بخشی کمی از آن از طریق روابط جنسی بوده است؛ اما آموزش‌ها بر اساس توافقات جهانی به سمت آموزش نوجوانان رفته است. اطلاعاتی که در دوره‌های آموزشی کنونی برای نوجوانان و جوانان ارائه می‌شود، موجب شده است تا اطلاعات آن‌ها نسبت به والدینشان در امور جنسی و ایدز بیشتر شود که شکاف نسلی را بین آن‌ها افزایش خواهد داد.

در این آموزش‌ها توجهی به تفکیک بین نوجوانان سالم و غیرسالم نمی‌شود و اطلاعات صریح به هر دو ارائه می‌شود. در برنامه‌ی چهارم کنترل ایدز در ایران بین هیجده دستگاه تقسیم کار ملی شده است که در این میان نقش سازمان تبلیغات اسلامی عبارتست از: اجرا و تأمین زیرساخت‌های مرتبط برای اجرای برنامه‌های آموزشی پیش‌بینی شده در برنامه، برای عموم مردم از طریق مساجد و برنامه‌های مذهبی!

مهم‌ترین استراتژی برنامه‌ی کنترل ایدز در گروه مخاطبان جوان، آموزش و ترویج استفاده از کاندوم بوده است. در اهداف اختصاصی برنامه‌ی چهارم کنترل ایدز در پیش‌گیری از انتقال جنسی، ترویج استفاده از کاندوم ذکر شده است؛ تا صد درصد افراد متقاضی کاندوم (بالای پانزده سال) به راحتی امکان تهیه کاندوم را داشته باشند!!

در آذرماه ۹۵ با همکاری

وزارت بهداشت و وزارت

آموزش و پرورش در استان‌های

مختلف کشور جلسات ضمن

خدمتی برای هزاران معلم

پرورشی، بهداشت و زیست‌مقاطع

اول دبستان تا پیش‌دانشگاهی

برگزار شد و با ارائه‌ی تصویر

سیاهی از گسترش ایدز در کشور و

تبیین این که در این زمانه همه‌ی

بچه‌ها از کودکی همه چیز را

می‌دانند و بسیاری از آن‌ها در

معرض آلودگی به بیماری‌هایی

هم چون ایدز قرار دارند، رسماً

از معلمان خواسته شد که ضمن

توضیح راه‌های انتقال این بیماری

به دانش‌آموزان، ارتباط محافظت

شده را آموزش دهید تا به ایدز

مبتال‌نشوند

این در حالیست که اولاً با ارائه‌ی این خدمات به این طیف از افراد عملاً به طور غیرمستقیم، داشتن شرکای جنسی، بدون داشتن خانواده تأیید می‌شود. ثانیاً در شرایطی که عده‌ای به ازدواج زیر هیجده سال اشکال وارد می‌کنند، جای تعجب است که همین افراد به آموزش و داشتن رابطه جنسی زیر هیجده سال تأکید می‌کنند.

بر اساس برنامه‌ی چهارم به تمام نوجوانان حتی نوجوانان سالمی که رفتارهای جنسی خارج از چارچوب ازدواج ندارند، آموزش ایمن‌سازی زنا داده می‌شود.

با این همه باید دقت داشت که درمان ایدز اکنون بسیار پیشرفت کرده است به طوری که با این درمان، ویروس ایدز غیرفعال می‌شود؛ یعنی ویروس زنده است؛ ولی عملاً فعال نیست و منتقل نمی‌شود و فرد به زندگی عادی خود ادامه می‌دهد.

هم‌چنین میزان مرگ و میر از طریق هپاتیت تقریباً ده برابر مرگ بر اثر ایدز است؛ ولی آموزش چندان‌ی در این زمینه انجام نمی‌پذیرد. هپاتیت CoA از همان طرق انتقال ایدز و نیز از راه مواد خوراکی آلوده به بزاق و ترشحات فرد بیمار منتقل می‌شود و فاقد واکسن است. در هپاتیت احتمال فوت بیشتر است؛ یعنی فرد مبتلا ممکن است از یک هفته تا چندماه بعد فوت کند؛ اما در مورد پیش‌گیری از بیماری هپاتیت اطلاعات چندان‌ی داده نمی‌شود. در آموزش استفاده از کاندوم در واقع به جوانان و نوجوانان آموزش داده می‌شود که چگونه فعل حرام انجام دهند و آسوده خاطر باشند. از جمله نکات قابل تامل این است که برای بیماری‌های واگیردار دیگر مانند هپاتیت که ده برابر ایدز منجر به مرگ‌ومیر می‌شود، کمیته ملی تشکیل نشده و همه‌ی دستگاه‌های دولتی فعال نشده و چنین حجمی از اعتبارات نیز برای آن هزینه نشده است!

تلاش سازمان‌های بین‌المللی در جهت عادی‌سازی گرایش‌های مختلف جنسی نظیر همجنس‌گرایی در قالب برنامه‌های کنترل ایدز نیز امری قابل توجه است.

در همین راستا خانم دکتر کبری خزعلی، عضو شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده، در سخنانی در جمع اساتید موسسه‌ی آموزشی و پژوهشی امام خمینی(ره) ابعادی از توطئه‌ی فرهنگی را رمزگشایی کردند و فرمودند: «این فعالیت‌ها نشان می‌دهد کار شبکه‌ای است، مهدکودک‌ها رسماً دست دشمن است و خود یونیسیف می‌گوید من از سال ۸۰ برای تمام مهدهای ایران برنامه داشتیم، برنامه‌های آموزشی و تربیتی. یونیسیف می‌گوید: اگر نسل جامعه‌ای از اول بارداری تا ورود به مدرسه؛ یعنی هشت سال در اختیار من باشد آن انسان‌ها را مطیع، منعطف و مطابق الگوی خودم؛ یعنی سکولار بار می‌آورم، آن جامعه دیگر در اختیار و مال ما هست؛ یونسکو می‌گوید: بهترین مدارس ایران در اختیار من است.»

در پایان، نامه‌ی جمعی از پزشکان به وزیر بهداشت را که نکات مهمی از نگاه تخصصی آن‌ها مطرح شده است، بررسی می‌کنیم:

علی‌رغم ادعای وزارت بهداشت مبنی بر این که «به هیچ عنوان آموزش جنسی برای دانش‌آموزان و افراد مجرد در دستور کار نبوده و نیست» و «آموزش‌ها کاملاً منطبق بر اعتقادات دینی، باورهای فرهنگی و رعایت هنجارهای اجتماعی» صورت می‌گیرد، بر اساس مدارک و مستندات متعدد آموزش باز مطالب جنسی در قالب آموزش راه‌های انتقال ایدز و لزوم استفاده از روش ممانعتی (استفاده از کاندوم) طبق دستور ستادی وزارت بهداشت در بسیاری از مدارس به خصوص از پایه‌ی هفتم به بالا

در شهرهای مختلف سطح کشور صورت پذیرفته و متأسفانه وقیح‌ترین مطالب و آموزش‌ها که حتی فراتر از آموزش ایدز است و ترویج فحشا و بی‌عفتی (عادی جلوه دادن ارتباط‌گیری با تن فروشان و یا چند شریک جنسی و خودارضایی و...) است در قالب آموزش‌های باشگاه‌های «آل این (ALL IN) هزاران کودک و نوجوان ده سال به بالا در استان‌های مختلف ارائه شده است.

«وزارت بهداشت اعلام می‌دارد که آموزش برای کنترل ایدز هیچ ارتباطی به سند (۲۰۳۰) ندارد؛ اما به گزارش مسئولین وزارت بهداشت برنامه‌ریزی‌ها در باره‌ی ایدز برای تحقق تعهد جهانی در قالب هدف ۳ بند ۷ سند توسعه‌ی پایدار بوده است. حال این که در سند (۲۰۳۰) هدف ۳ بند ۷ و هدف ۴ و هدف ۵ بر آن تأکید شده است این سند یک نظام واحد است و اهداف آن از جمله «لزوم آموزش مباحث جنسی به کودکان و نوجوانان» توسط تدوین‌کنندگان این سند به کمک تک تک اهداف مرتبط آن دنبال می‌شود یک مطلب کاملاً طبیعی است و نیاز به توجیه و انکار ندارد. از جمله‌ی این اهداف ارائه‌ی مباحث آموزشی در مدارس، لزوم ارائه‌ی رایگان اقدام تنظیم جمعیتی در گروه‌های سنی نوجوان و یا لزوم آموزش راه‌های انتقال بیماری ایدز به کودکان و نوجوانان و ...»

سوال این جاست که چرا اولویت مورد نیاز کشورهای غربی؛ یعنی شیوع ارتباطات جنسی خارج از خانواده در بین نوجوانان و جوانان و لزوم اولویت کنترل بیماری ایدز در بین این رده‌ی سنی، بدون هیچ بررسی و بی‌کم و کاست و تطبیق فرهنگی با ما، اولویت سیاست‌های داخلی و آموزش جنسی کودکان و نوجوانان کشورمان قرار گرفته؟ دنباله روی کورکورانه و دور از اصول علمی بدون در نظر گرفتن اولویت‌های موجود، نیازها و تفاوت‌های ایرانی اسلامی و فرهنگ داخلی تا کی باید ادامه داشته باشد؟ وزارت بهداشت اعلام می‌کند که اقدامات صورت گرفته برای کنترل ایدز در کشور جهت پاسخ به دستور حضرت آقا(دامت برکاته) مبنی بر کنترل آسیب‌های اجتماعی بوده است! سوال این است: شما که ادعای پی‌گیری منویات مقام معظم رهبری(دامت برکاته) را دارید، چرا عملکردتان کاملاً متناقض سایر فرمایشات ایشان است؟ توجه به فرمایش ایشان در این زمینه بسیار تأمل‌برانگیز است: «نکته‌ای که بسیار حساس و مهم است این کاری است که چند سال پیش داشت انجام می‌گرفت و بنده جلیوش را گرفتم، آموزش همین مسائل در محیط‌های آموزشی به جوان‌هاست. این چیز بسیار بدی است. سم مهلکی است قطعاً. آموزش در شرف ازدواج یک حرف است، آموزش در مدرسه و دبیرستان و دانشکده یک حرف دیگری است. آن مطلقاً قابل قبول نیست. به آن طرف اصلاً حرکت نکنید. این خودش ترویج و تشدید مسائل جنسی است.»

یکی از چیزهایی که در اسلام بر آن تأکید شده همین است که ما احساسات جنسی را در جوان و در کودک پیدا نکنیم؛ یعنی بیدار کردن غریزه‌ی جنسی باید هرچه ممکن است به تأخیر بیفتد. یا در جای دیگری فرموده‌اند: «بیدار شدن احساسات جنسی پیش از ازدواج سبب بیدار شدن ازدهای خفته و شعله‌ور شدن آتش زیر خاکستر در وجود جوان می‌شود و مطلقاً جایز نیست.»

در پایان نیز این نکته را باید گفت که به نظر می‌رسد برجسته‌سازی اخبار ایدز و پی‌گیری‌های مدام و صرف هزینه‌های متعدد پیرامون آن، به دلیل فشار آژانس‌های سازمان ملل و تعهداتی است که دولتمردان به آن‌ها داده‌اند؛ لذا نفوذ فرهنگی که در ابتدا از آن نام بردیم، این چنین رقم می‌خورد!